

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2017. április 14.
(nagypéntek)

Horváth Géza

MEGHALVA KRISZTUSSAL

Énekek: 466,1; 340; 466,2; 342,1.3.5; 630

Lekció: Róma 6,1-13

Mit mondunk tehát? Megmaradjunk a bűnben, hogy a kegyelem annál nagyobb legyen? Távol legyen! Akik meghaltunk a bűnnek, mi módon élnénk még abban? Avagy nem tudják-e, hogy akik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusban, az Ő halálába keresztelkedtünk meg? Eltemettünk azért vele együtt a keresztesség által a halálba, hogy miképpen feltámasztott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk. Mert ha az Ő halálának hasonlatossága szerint vele eggyé lettünk, bizonyára feltámadása szerint is azok leszünk.

Tudván azt, hogy a mi óemberünk Ővele megfeszítettett, hogy megerőtlenüljön a bűnnek teste, hogy azután ne szolgáljunk a bűnnek. Mert aki meghalt, felszabadult a bűn alól. Ha pedig meghaltunk Krisztussal, hisszük, hogy élünk is Ővele. Tudván, hogy Krisztus, aki feltámadott a halálból, többé meg nem hal, a halál többé rajta nem uralkodik. Mert hogy meghalt, a bűnnek halt meg egyszer, hogy pedig él, az Istennek él. Ezenképpen gondoljátok ti is, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek, a mi Urunk Jézus Krisztusban.

Ne uralkodjék tehát a bűn a ti halandó testetekben, hogy engedjetez neki kívánságaiban. Se ne szánjátok oda tagjaitokat hamisságnak fegyvereiül a bűnnek, hanem szánjátok oda magatokat az Istennek, mint akik a halálból életre keltetek, és a ti tagjaitokat igazság fegyvereiül az Istennek.

Alapige: Galata 2,20a

Krisztussal együtt megfeszítetttem.

Imádkozzunk!

Köszönjük neked nagypéntek ünnepén, élő Urunk, hogy hittel tekinthetünk a keresztre. Köszönjük, hogy nem testi szemekkel kell szemlélnünk a keresztet, hanem hitünkkel ragadhatjuk meg mindazt, ami ott és akkor történt, és hittel határozhatjuk el magunkat annak követésére, aminek itt és most kell megtörténnie, mivel állt és áll a Krisztus szent keresztje elmúlás és rom felett.

Köszönjük, hogy egybegyűjtöttél bennünket ünnepre, Atyánk. Nem gyászolunk ezen a napon, hanem hálát adunk azért az akaratért, amely a világ teremtetése előtt elhatározta, hogy áll majd egyszer egy kereszt a Golgotán, amelyen függ az Isten Fia, aki testet öltött, szenvedett és életét adta váltságul sokakért.

Boldogok vagyunk, Urunk, ha ebbe a sokaságba számláljuk magunkat, akikért meghalt a Krisztus, akiknek bűne megbocsáttatott és vétke elfedeztetett. Add, Urunk, megértenünk ma is a kereszt titkát, üzenetét, és legfőképpen a kereszt erejét.

Kérünk, taníts minket, vezesd a gondolatainkat, juttass bennünket újból bizonyosságra, és engedd, hogy szívünk minden hódolatával kövessünk téged, élő Úr Jézus Krisztus, aki mindenkor élsz és esedezel érettünk.

Szenteld meg együttlétünket, istentiszteletünket, közösségünket. Szenteld meg gondolatainkat, figyelésünket, és szenteld meg akaratunkat.

Jövel Szentlélek Úr Isten, töltsd be szíveinket teljesen.

Ámen.

Igehirdetés

Nagypénteken, ami a Golgota keresztjén történt, annak a Szentírás üzenete szerint két irányban van döntő jelentősége:

Az elsőről szoktunk többet beszélni és többször prédikálni. Tudniillik a keresztnek az első hatása, ha lehet így mondani: jelentősége, az Isten felé, a mennyei Atya felé van, akit a bűn miatt ki kell engesztelni, meg kell békíteni, és mi erről nagyon sokat beszélünk.

A keresztnek azonban a másik hatása tulajdonképpen az ember felé, felénk van.

Majd meglátjuk, mennyire igaz ez, ha megnézzük az Újszövetség iratait. Mert tudniillik a kereszt első hatása azt jelenti, hogy Isten felé mit jelent a keresztnek az érdeme. Amikor arról fogunk ma beszélni, hogy a keresztnek milyen hatása van életünkre nézve, akkor nem a kereszt érdeméről kell beszélnünk, hanem a kereszt erejéről. Így mondja ezt a 1Korinthus 1,18 is, amit előbb az imádságban idéztem, hogy a kereszttről való beszéd a hívők számára az Istennek ereje. Majd a prédikáció végén fogjuk énekelni, hogy a te kegyelmed ereje töltsd be a szívünket.

Ezért ma arra fogunk figyelni, hogy mit jelent a számunkra a keresztnek az ereje. A kereszt érdeme azt jelenti, hogy a bűn el van rendezve, eleget tett Krisztus az Isten igazságának. A kereszt ereje azt jelenti, hogy a Golgota keresztjének, Krisztus halálának milyen következményei vannak a hívő ember életében.

A kereszt ereje röviden azt jelenti, hogy nem uralkodik a bűn a hívő ember életében. Éppen ezért fogalmaz Pál apostol leveleiben nagyon szépen, amikor azt mondja: Meghaltunk Ővele, és eltemettettünk Ővele. — Ezt mondja a Római, a Galata, a Kolossé és az Efézusi levélben.

Ezért kell tehát megnéznünk, hogy mit is ír a Szentírás, hogyan tanít bennünket a kereszt erejéről.

A keresztnek olyan ereje volt már akkor is, nagypénteken, amely embereknek a gondolkozását és életét változtatta meg. Onnan tudjuk, hogy valaki, aki Jézus Krisztus mellett volt megfeszítve, és először még szidalmazza Jézust, de miután a

kereszt ereje hatással van az életére, megváltozik a gondolkodása és azt mondja: Uram, emlékezzél meg rólam, mikor eljössz a te országodban.

Micsoda erő! Ami egy szidalmazó, egy vádoló embert hitvallóvá tesz, és lelki ajándékok kérését végzi el a szívében. Emlékezzél meg rólam... Micsoda erő volt a keresztben, amikor azt látjuk, hogy egy százados, akit azért rendelnek oda, hogy vezesse a kivégzést, egyszer csak azt mondja: Bizony, ez Isten Fia volt. — Miközben sokan azt mondják: ez egy lázadó, politikai rendzavaró. Mondanak fűt-fát Jézusra, és valaki ott a kereszt erejétől áthatva azt mondja: Bizony, ez az ember az Isten Fia volt.

Pálnál látjuk az Újszövetségben ezt a kettősséget legszebben. Hogyan látja Pál a keresztet? Mit lát Pál a Golgota keresztjében? Két dolgot lát Pál: az egyik: oda van szegezve az adóslevél. Az első dolog, amit lát Pál, hogy a Golgota keresztjén ott van a mi adóslevelünk odaszegezve. Erről beszéltem a prédikáció elején, hogy ez a kereszt érdeme, hogy a számla el van rendezve. A nagy tartozásunk, a bűn miatti adósságunk ki van fizetve. — Ez az, amit Pál úgy mond nekünk ma, az igén keresztül úgy olvassuk, hogy az Isten felé ezt jelenti a kereszt érdeme.

Ugyanakkor azért olvastam ezt az ígét (Gal 2,20), mert mit lát ott még Pál a keresztben? Saját magát. Olyan megdöbbentő ez a mondat: vele együtt megfeszítettem. Ott látja saját magát is, és azt mondja: Krisztussal együtt meg vagyok feszítve. — Ezt jelenti a számunkra, amiről ma fogunk beszélni, a keresztnek az ereje.

A keresztéről úgy szoktunk beszélni, mint Krisztus főpapi áldozatáról. Ez történt az Atya felé. De a keresztéről úgy is tudunk beszélni, mint királyi tényről, mert tudniillik ez történt, hogy Krisztus, aki örökkévaló királyunk, egy királyi tevékenységet gyakorol akkor, amikor a golgotai kereszt erejében azt mondja: én akarom uralni a te életedet.

Ezen ígék mentén induljunk el: „Vele együtt meg vagyok feszítve” és „Élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus”. A Golgota keresztjének ez a kettőssége azt jelenti, hogy Jézus Krisztus nemcsak elrendezte az Atya előtt azt, ami a bűn átka az életünkben, hanem megtörte a bűnnek a hatalmát az életünk felett. Az Atya felé elrendezte a bűnnek a büntetését, a Golgota keresztje ránk nézve pedig azt jelenti: megtörte a bűnnek az erejét. Legyengítette a bűnt, amelyet Pál apostol a leveleiben úgy fogalmaz meg, hogy most már nem uralkodik rajtatok a bűn. Ez a kereszt ereje.

Vagyis azt mondja Pál apostol: uralomváltás történt az életetekben, vigyázatok, soha ne vegye vissza az uralmat a bűn! Így a kereszt hatalma egyszer s mindenkorra elrendezte ügyünket Isten előtt. A kereszt ereje folyamatosan kell, hogy beleáradjon az életünkbe. Mert a bűn átka elvétetik a kereszt hatalma által, de a bűn természete megmarad életünk végéig. Ezért mondja János apostol: ha azt mondjuk, nincs bűn bennünk, magunkat csaljuk meg. De a kereszt ereje azt jelenti, hogy le van gyengítve és meg van törve a bűnnek, a rabtartónak az ereje.

Erről hallottunk a lekciónban, a Római levél 6. fejezetében, amikor azt mondja az apostol: Tudván azt, hogy a mi óemberünk Óvele megfeszítettett, hogy megértlenüljön a bűnnek teste, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek. — Egy erős embert egy még erősebb tud legyőzni, egy még erősebb tud térdre kényszeríteni. És a kereszt ereje ezt jelenti: meghaltam a bűnnek, és élek a Krisztusnak. Ebben

látszik meg a keresztt ereje a hívő ember életében. Így is mondja a Szentírás egy másik helyen, a Galata levélben: Akik pedig Krisztuséi, a testet megfeszítették indulataival és kívánságaival együtt.

Miről beszél nekünk nagypéntek? Arról, hogy Krisztus meghalt? Igen! És azt, hogy vajon vele együtt te is meghaltál-e. Vajon te is el tudod-e mondani azt, amit Pál el tudott mondani: megfeszítettem vele együtt. Keresztre vagyok vele együtt feszítve. Az én óemberem oda van feszítve. Vagyis akkor az is igaz, hogy akik nem feszítették meg a testet indulataival és kívánságaival együtt, azok nem a Krisztuséi. Mert ha az igaz, hogy akik a Krisztuséi, azok megfeszítették a testet indulataival és kívánságaival együtt, akkor az is igaz, hogy akik ezt nem tudják tenni, nem tették, azokban nincs ott Isten Lelke, mert az csak az Ő Lelke által lehetséges, és azok nem a Krisztuséi.

Ha bűn uralkodik valakinek az életében, akkor mondjátok meg, ki az erősebb. De ha a keresztt ereje tündököl az életünkben, akkor az az erősebb. Mert Jézus Krisztus az erősebb fegyveres. „A testet megfeszítették indulataival és kívánságaival együtt.” Ha legyőz mindig téged az indulat, ha legyőz a kívánság, akkor tedd fel a kérdést: hol van a keresztt ereje az életünkben?

Amit Pál apostol ír az Efézus 4,22-től, az a keresztt ereje nélkül lehetetlen lenne. „Hogy levetkezzétek ama régi élet szerint való óembert, amely meg van romolva a csalárdság kívánságai miatt, megújultatok pedig a ti elmétek lelke szerint, és felöltözzétek ama újembert, mely Isten szerint teremtett igazságban és valóságos szentségben.” Ennek a feltétele a Golgota kereszttjében adott, ennek a lehetősége pedig a Szentlélek munkája által megy végbe az életünkben. Mert erre nem lennénk képesek, ha nincs a keresztt ereje.

Ha nincs a keresztt ereje, akkor nem tudnánk levetkezni a régi élet szerint való óembert. Ha a régi élet szerint való óemberünk a Golgota kereszttjén nem kapott volna sebeket, ha nem kapott volna szögeket, akkor még mindig az uralkodna felettünk, az diktálna: a test, a kívánság, a bűn, a paráznaság, a fősვნყնყსég, az irigység, az indulat, a hitványaság, a világ szeretete — nem sorom tovább.

Nagypénteken azt jelenti számunkra a golgotai keresztt ereje, ha te valóban vallod velem együtt, hogy a mi óemberünk vele együtt megfeszítettett, akkor a te óemberednek halálos sebeket adj, halálos tördőféseket adj egészen addig, amíg mozog, míg ellenáll, míg van benne egy picit élet. — Hát nem ezt nevezi a Szentírás harcnak? Nem ezt nevezi a keresztyén élet, a hit harcának? Nem ezért nem könnyű a keresztyén élet, a hívő élet, a Krisztus-követés? Lehet nézni a Golgota kereszttjére. Igen, ami ott történt egyszer s mindenkorra: Meg van békítve az Atya. Nincs kárhoyztató ítélet. De ami azóta kell, hogy megtörténjék minden napon az életünkben, az a kereszttnek az ereje, ami ott kell, hogy beáradjon az életünkbe, a hívőségünkbe, a mi Krisztus-követő, szolgáló és neki tetsző életünkben: az óember megőđőklése, az újember felöltözése, megelevenítése.

Éppen ezért azt mondja a Szentírás (Kolossé 3,5): őđőköljétek meg a ti földi tagjaitokat, paráznaságot, tisztátalanságot, bujaságot, gonosz kívánságot és a fősვნყնყსéget, ami bálványimádás. Erről van szó nagypénteken. Ezért írta az énekíró azt: vegyek erőt kereszttedből. Lehet, hogy nem is értettük eddig, hogy miért írja ezt: vegyek erőt kereszttedből? Azért, mert a kereszttnek ereje van. Hátha még a

keresztről szóló beszédnek is ereje van Isten ígéje szerint, akkor micsoda ereje van a keresztnek?

Miről beszél Pál apostol? Arról, hogy vele együtt meg vagyok feszítve. Vele együtt meghaltam. Miről beszél az ígében Pál apostol a Római levélben? Arról is beszél, hogy vele együtt eltemettetem. — Ezért mondja a Szentírás, hogy a Krisztussal való egység az tulajdonképpen ebben nyilvánul meg. Eggyé leszünk vele. Eggyé leszünk vele halálában, eggyé leszünk vele feltámadásában, eggyé leszünk vele eltemettetésében, lelkiképpen. — A Krisztusban való szoros egység ezt jelenti. Azt, hogy maradjatok énbennem, én meg tibennetek, mert nálam nélkül nem cselekedhettek semmit, az ezt jelenti: vele együtt. — És Pál apostol nagyon jól értette a kereszt titkát. Hiszen leveleiben ezt tárja elénk. Erre biztat bennünket, ezt ajánlja, erre buzdít, figyelmeztet minket.

Mekkora a kereszt ereje a te életedben? Hol van a kereszt ereje az életünkben? Hol van az öldöklés, hol van a felöltözés? — Ezt egyébként a Biblia úgy hívja: megtérés. Ez a megtérés klasszikus ígéje. Öldököljétek meg, öltözzétek fel, adjátok halálra, elevenedjétek meg.

Éppen ezért a Golgota keresztjéből naponta meríthetjük ezt az erőt. Nemcsak nagypénteken. A Golgota keresztjéből mindennap merítenünk kell ezt az erőt. „Vegyek erőt keresztedből!”

Mit jelent eltemetni az óembert? A megfeszített óembert, miután meghalt, el kell temetni. Ahogy Jézus Krisztust eltemették, a megfeszített óembert el kell temetni. Mit jelent ez lelkileg a számunkra? Két ígét mondok a Bibliából, két történetet, és látjuk mit jelent:

Az egyik Zákheusnak a jól ismert története, hogy Zákheus nemcsak azt határozza el, hogy Jézust megismerve felhagy az eddigi tevékenységével, de el is temeti az óemberét, amikor azt mondja: vagyonom felét a szegényeknek adom, és amit patvarkodással elvettem, négyannyit adok helyébe.

Vagy mondok egy másik ígét, amely még jobban tündököl talán a számotokra: Amikor Jézus Krisztus azt mondja annak a házasságtörő asszonynak: meg vannak bocsátva a te bűneid. Ez a golgotai kereszt érdeme, hogy ezt ki lehet mondani, ez valóság, és igaz. De hogy folytatja Jézus? Örülj, mert most már minden el van rendezve, nincs tartozásod, nincs adósságod, adósleveled a keresztre van feszítve? Mit mond Jézus neki? Eredj el, és többé ne vétkezzél!

Vagyis azt jelenti, hogy az óemberedet temesd is el nyugodtan. Meg van halva, el van temetve.

Éppen ezért a Bibliából itt mutatjuk ki a hívő embernek a nagy-nagy felelősségét: ne abba kapaszkodjon csak, hogy el van rendezve, hanem abba, hogy többé ne vétkezzél! Vagyis éljek Istennek tetsző életet, járjak az Ő útján és kövessék Jézust. Hogy ez a tan, hogy Jézus elengedte bűneimet, ez nem valamiféle gögre indít engem, nem munkál bennem felelőtleniséget, hogy most már azt teszek, amit akarok, mert azt mondja az ige: Eredj el, és többé ne vétkezzél! Öltözzétek fel az új embert!

Éppen ezért nagypénteken ne csak arra figyeljünk, hogy nekünk tulajdonítja az Atya Krisztus áldozatát, halálát, hanem arra, hogy úgy tulajdonítja nekem mindazt, amit Krisztus cselekedett, mintha a hívők mindazokat a maguk személyében

cselekedték és szenvedték volna. Mintha ők maguk függtek és haltak volna meg a keresztfán. Ezért mondja Pál, mert ezt érti: vele együtt keresztre vagyok feszítve.

Mit lát Pál Krisztusban és Krisztussal? Saját magát. Figyeljük meg, milyen biblikus a mi énekeskönyvünk. Talán nem is értjük azt a húsvéti éneket, hogy „Jézus, én megholt életem, Jézus, feltámadásom. Benned bűntől mentté lettem, benned igazulásom.” Hogy lesz nekünk Jézus megholt életünk? Hogy lesz Ő nekünk feltámadásunk? Nem így, hogy vele együtt megfeszítetttem?

Így értjük meg, hogy meghaltunk és eltemettünk és megölettünk, ami a Krisztus keresztiének az áldása, ereje az életünkre nézve. Így, ami megtörtént a Főben, Krisztusban, ugyanakkor kell megtörténnie a Főnek ereje által a tagokban. Krisztussal egyé lenni azt jelenti: ami Krisztussal történt, velem is az történik. Krisztus meghalt, akkor nekem is meghalt. Hányszor mondja az ige: úgy tekintétek, mint akik meghaltatok a világnak. Mint akik meghaltatok a testnek.

Nagypéntek mire figyelmeztet? Arra, hogy testvér, úgy tekinted a te hívő életedet? Nem úgy, hogy beültél a templomba nagypénteken, mert így illik, hanem úgy tekinted-e az életedet, hogy vele együtt keresztre vagyok feszítve? Az a régi óemberi természet, az a kiállhatatlan, kötözködő, mindenbe beleszóló, a műkákán is műcsomót kereső természetem, hogy mindenbe bele tudok beszélni, az meg van feszítve. Nagypéntek ezt jelenti. Vagy ezt, vagy semmit. A kereszti ereje beárad az életünkbe.

Hogy mondja az ige? Mert meghaltatok, és a ti életek el van rejtve Krisztussal együtt az Istenben.

Ezért nem lehet élni Krisztusban, ha nem haltam meg a Krisztussal. Ezért nincs új élete sokaknak, mert erre nem hajlandóak. Ezért nincs új életben járás, feltámadás a Krisztussal. — Így értjük meg különben, hogy mit jelent a feltámadás is. Innen nézve értjük meg. A kereszti felől nézve értjük meg, hogy mit jelent a nyitott sír. Mert, hogy támadhatnék fel a Krisztussal, ha meg sem haltam vele? Ha az óemberemet nem adtam halálra? Ha az életemre nem igaz, hogy vele együtt megfeszítetttem, akkor hogy élhetnék vele együtt? Hogy tudnék bizonyosságot tenni, hogy tudnék örülni, örvendezni, hogy tudnék dicséretet mondani, hogy tudnék halleluját zengeni, ha egyszer meg sem haltam a Krisztussal? — Nem lehet kikerülni a Golgotát.

Mint a régi Karénekek szép énekében: egy út vezet a mennybe, s az Golgotán visz át. Mert nem lehet kikerülni a Golgota keresztiét. De nemcsak alatta kell megállni, nemcsak bűnbánó szívet kell hozni, hanem — mit mond Pál apostol?: — Vele együtt meg kell feszíttetni.

Végül még arra figyeljünk, hogy ennek a lelki megfeszítésnek az első oka az, hogy az óemberemet öldököljem. Megölni nem tudom, csak állandóan öldökölni kell. Jó sok késszúrás legyen benne, még akkor is fog mozogni, de már vérzik, lassan elvérzik, egyre gyengébb.

De a második következménye mi a kereszti erejének? Az, hogy magamat hálaáldozatul neki adjam. Mi lesz ennek a következménye? Az, hogy az Úrnak szolgálunk, magunkat neki adjuk, mert régi életünkben magunknak éltünk, most meg az Úrnak élünk. A régi életben test szerint cselekedtünk, most Lélek szerint. A Római levél erre épül fel. Krisztusnak erre a csodálatos áldozatára, ennek a kö-

vetkezményére. Nem test szerint járunk, nem uralkodik a bűn rajtunk, hanem Krisztussal járunk, és ezért Krisztus a mi életünk.

Jézus Krisztus nélkül Isten csak a teremtés jogán kérhetné életünket, az oda-szentelésünket, hálaáldozatunkat. Jézus Krisztus keresztje óta a megváltás jogán is követelheti Isten. Jézus Krisztus nélkül csak az iránta való hódolatra kötelezne bennünket az ige, Jézus Krisztus keresztje óta az iránta való hálára is kötelez az ige.

Ezért mondjuk, ezért mondja az ige is: „Szánjátok oda a ti testeteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul!” De ez már az új életnek a jele. Halál nélkül nem megy. Ezért mondd az énekíróval együtt: Kész örömet a halálra vetem. „Vele együtt megfeszítettem, élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus.”

Mi áldott húsvétot szoktunk kívánni egymásnak, most hadd kívánjak nektek: áldott nagypénteket, sikeres óember-megfeszítést és eltemetést, és új életet, feltámadván Krisztussal.

Énekeljük a 466,2 verset.

Szívemet töltse be
Kegyelmed ereje
Buzgósággal!
Mehaltál érettem;
Add: szívem s életem
Teérted éghessen,
Forró lánggal.

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, köszönjük, hogy elénekelhettük, mert igaz, mert valóság ma is, hogy meghaltál érettem, és engedd, hogy ez arra indítson bennünket, hogy mi is meghaljunk a bűnnek és éljünk neked.

Kérünk, hogy óemberünket a te erőddel hadd tudjuk a halálba vetni, hadd tudjuk megerőtleníteni, mert a kereszt ereje megerőtleníti. Hadd áradjon be a hétköznapjainkba, családjainkba, kapcsolatainkba, cselekedeteinkbe, szavainkba a kereszt ereje. Hadd fegyverezzen le bennünket, hadd találtsunk benned, Úr Jézus Krisztus, hadd történjen ugyanaz velünk, ami a Fővel történt, mert aki veled egyesítetik, veled egyé válik, annak az életében ugyanannak kell történnie. Várunk arra, hogy történjék jó az életünkben, legyen új minden. Bocsásd meg, hogy sokszor úgy akarjuk: kikerülve az óember öldöklését, az óember gyengítését, a vele való szüntelen harcot.

Kérünk, fegyverezz fel erre bennünket lelki fegyverekkel, és kérünk, hogy nagypéntek keresztjének üzenete hadd legyen számunkra nemcsak az érdem, amely az Atyát megbékítette, hanem az erő is, amely újjá tesz bennünket.

Áldd meg ünneplésünket, kérünk. Áldd meg ezen a napon a te egész népedet, egyházadat, szerte az egész világon. Mindazokat, akik ott látják magukat a Golgota keresztjén: vele együtt megfeszítettem, és akik hitvallókként vallják: élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus. Mert ha Krisztus halála valóság lesz a mi haladó testünkben, akkor valóság lesz az Ő élete is.

Dicsőítünk téged, hogy ennek te teremtetted meg a lehetőségét és feltételét.

Ámen.

630

Isten Báránya

✂ Rappard, Dora (1842-1923)

🎵 Rappard, Dora (1842-1923)

✂ Vargha Gyuláné (1863-1947)

Is ten Bá - rá - nya, Te ott a Gol - go - tán

Tel - jes győ - zel - met vet - tél a harc u - tán.

Üd - vöt ta - lál - hat már az e - gész vi - lág,

Mert meg - fi - zet - ted ott bú - nünk vált - ság - dí - ját.

Fenn - szó - val hír - de - téd a ke - resz - ten:

"El - vé - gez - tem, el - vé - gez - tem!"

2. Isten Igéje, rajtad nyugszik hitem,
 E kősziklára üdvöm felépítem.
 Teljes a váltság, mit Isten készített,
 Bűnös, fogadd el azt: mindenestül tied!
 Hozzá mit sem tehetsz, Ő megtevő:
 Váltságodat elvégezé.